

Galerija umjetnina grada Slavonskog Broda

Dražen Trogrlić

Staništa imaginarnog

Likovni salon „Vladimir Becić“

Trg Ivane Brlić Mažuranić 8
Listopad – Studeni 2018.

„Apstraktni svijet Dražena Trogrića specifičan je po tomu što u njemu konstantno prevladava minimalistička ideja redukcije, čišćenja i odvajanja bitnog od nebitnog, ali djela nisu lišena polazišta na stvarni materijalni svijet... „

Iva Korbler

Ovom izložbom Dražen Trogrić se po prvi put predstavlja samostalno pred brodskom publikom. Riječ je o dva ciklusa radova na papiru, Magičnog vrta i Šumskih puteva i skulpturama u drvetu iz ciklusa Urbana priča, 2013.-1014.

Mladenka Šolman u katalogu Trogrićeve izložbe u karlovačkoj galeriji „Vjekoslav Karas“ iz 2005. piše o autoru „generativne bujnosti, spontanosti, svježine formulacija i jezika intuitivne jasnoće“. Riječ je o umjetniku koji je u svojem stvaralaštvu posegao za brojnim umjetničkim alatima; od crteža perom i tušem, akvarela, grafike do uljanog slikarstva i konačno skulpture. Narativnost je u slikarstvu zarana zamjenio simbolom i znakom, da bi se konačno priklonio enformelu. Skulptura mu je otvorila perspektive ka novim morfologijama koje na papiru ili platnu nisu mogli biti realizirane. Prihvativši se oblikovanja nije se zaustavio samo na jednom materijalu kojim je započeo svoju kiparsku avanturu a to je metal, već se okušao i u kamenu i drvetu.

Ciklusi radova na papiru kodnog imena Magičnog vrta i Šumskih puteva nisu doslovni kartirani isječci nekakve stvarne topografske situacije. Pred nama su slikocrteži; zbir jasnih grafičkih silnica, linearnih pokreta i tragova poteza koji su jedino vidljivo tkanje u likovnom kadru. Svojevrsna su antiteza ciklusu crteža iz 2003. godine koji su duboko prožeti „geometrijom svjetla i sjene“ (D.Glavan). Slobodno upisana linearna uprizorenja bez konkretne veze sa vidljivim svjetom nose koordinate drugačijih obzora koji se slute unutrašnjim okom. Energična ritmika Trogrićevog rukopisa bilježena na velikim formatima papira može se iščitavati kao serija čiji segmenti funkcijoniraju najbolje kao cjelina. Odrednice horizontalno – vertikalno ovdje su suvišne i nepotrebne jer ih oslobođeni rukopis ne prati. Čak i konačna brojnost crteža ne ostavlja dojam dovršenosti i krajnju zasićenost varijacija, već otvorenu mogućnost nove zaigranosti. Ciklusi nose vlastito umjetnikovo opravdanje i afirmaciju vlastitog stava spram mogućega u pravokutnom polju. Tražiti konkretnu vezu između strukture crteža i naslovljenih cjelina neće nas daleko odvesti. U Magičnom vrtu pred nama su sustavi znakova slobodno ispisani umjetnikovom imaginacijom, ali i sveprisutnim osjećajem za kompoziciju i ravnotežu. Umreženi kompendij dužih ili kraćih poteza i mrlja ne opisuje niti sugerira, a nastaje čini se u jednom dahu, fa presto kao likovna činjenica. Zgušnjavanja ili razređivanja linijskog rastera sa mijenjama optičkog središta crteža za umjetnika je mjeru koju on sam određuje. Od samih slikarskih početaka u ranim osamdesetima Trogrić ne teži stvarati iluziju čvrste trodimenzionalne prostorne usidrenosti naslikanog inventara unutar pravokutnog formata u čiji površinu ne zadiru znani nam

fizikalni zakoni i objekti . Istanjeni prostori su mizanscena nijeme naracije tragova tuševa u boji koji egzistiraju u bjelini prvoga plana koji je istovremeno i pozadina. Oni variraju uvjetovani energijom duktusa i „nude ritmiziranu partituru optičkog hedonizma“ (dr. Tonko Maroević). Neutralna svjetlina bijelog papira jasno podcrtava obrise lebdećih linija i mrlja povećavajući napetost kontrasta podloge i iscrtanog sadržaja. Ciklus Šumski puti blizak prvoj i umjesto posnih linija Magičnog vrta obilježavaju ga otežali zatamnjeni kružni i elipsoidni oblici nejednakih veličina koje plove nedefiniranom bijelom podlogom. Gusti raster linija u ovome ciklusu izostaje, ali se u pojedinim radovima javlja akvarelna podloga koja nastaje vrlo slobodnom mehanikom fluida stvarajući optičke arabeske svojstvene tragu pigmenta otopljenog u vodi.

Skulptorski segment ove izložbe veći po broju eksponata od crteža, predstavlja nam jednoga drugoga Trogrića. Ovdje umjetnik pokazuje sklonost racionalnom i sintetičkom pristupu kiparskoj formi ali i onome što sam medij jest, što daje i nudi. Dakle Trogrić ovdje polazi od drugih premissa koje ne važe za njegove crteže iz ova dva ciklusa.

Vrlo slobodni principi gradnje krhkoga crteža, u stvaranju skulpture zamijenjeni su čvrstom geometrijskom disciplinom i konstruktivnim principima. Dr. Ivo Šimat Banov navodi da „Trogrićev kiparski opus karakterizira otvorenost prema istraživanjima i kombinacijama materijala te sposobnost da fragmente čvrsto uklopi u cjelinu“.

Trogrić se ovdje odlučuje za kiparsku formu koja počiva na drugim kodovima od onih koje nalazimo u crtežima. Spekulativna traganja i imaginacija hrane se mijenjama koje izviru iz samog Trogrićevog kiparskog djela. I dok su crteži lišeni svake asocijativnosti na vidljivi svijet, ovaj skulptorski ciklus upravo računa s tom prepostavkom. Kao kipar Trogrić mora razmišljati u kontekstu trodimenzionalnoga dok kao crtač to čini dvodimenzionalno.

Svjedočimo dosljedno provedenoj geometrizaciji ravnih ploha uz poneku zakriviljenu površinu forme. Sinteza, čistoća i elementarnost, oznaće su minimalizma Trogrićevih skulptura. Kutovi i oštri bridovi njegovih formi upućuju na kompaktnost i jezgrovitost koja je nazočna u puno većim oblicima koje je oblikovao u ciklusima u kamenu. Kiparsku sintaksu ravnih ploha nastavlja i u ovome ciklusu. Brušene ravne plohe zatvaraju drvene oblike, koji premda manjih dimenzija nose u sebi potenciju mogućeg rasta. Komorna izvedba reduciranih dimenzija urbanih tema, čini da nam veličinom mogu stati na dlan. Površina oblika nije bojana i ne skriva prirodnu drvenu teksturu. Ideja urbaniteta već je naznačena i samim nazivom u ovim skulpturama stoga se i riječ arhitektura savršeno uklapa u proces promišljanja i realizacije ovoga ciklusa. Strukturiranje njegovih skulptura, pored reduciranja poznaje i princip adiranja; kod postupka njihove gradnje uočavamo oštrobridne segmente koji se naslanjaju na veće dijelove osnovne mase koji ponekad ponavljaju njenu geometriju, zaokružujući

cjelovitost skulpture. Protežnost objekata slijedi vertikalne ili horizontalne silnice. Prostorne penetracije i intruzivi vrlo su česti i samu skulptorsku tvar olakšavaju i prigušenom dinamizacijom ublažuju zatvorenost i statičnost. Ponekad teku uz vanjske plohe, ponekad kroz samo tkivo drveta. I oni slijede geometriju pravoga kuta. Zarobljene sjene, posljedica loma plohe u, stvaraju svojevrsnu bikromiju skulpture i rezultat su propitivanja i komponiranja punoga i praznoga. Pročišćeni vokabular ovih malih formi rezultat su želje definicije kiparstva konfiguracijom minimalnog. Sve dok ne počne živjeti u materiji oblik je samo slika duha kako veli Focillon, stoga za navigaciju Trogrićevim lirskim svjetovima tišine potrebno je prije svega ustrajno i strpljivo osluškivanje impulsa koji dolaze iz domene prostora imaginarnoga koji postaju konačno konkretni. Cezanneov aksiom o kugli, valjku i stošcu ovdje bi se mogao proširiti i formom kvadra kojim se svijet može vizualno konstruirati, ispričati i protumačiti. Trogrić je autor koji nas neprestano iznenađuje svojim mijenama i ciklusima, širinom interesa bilo medijskim ili tematskim i izravno potvrđuje Vaništine riječi da umjetnik treba biti tamo gdje ga nitko ne očekuje.

Branimir Pešut

Katalog izložaka:

„Urbana priča“

drvo

2013.-2014.

str. 6 - 21

„Vrtni zapisi“

tuš, metalno pero na papiru

2012.

str. 22 - 27

„Šumski putevi“

tuš, akvarel na papiru

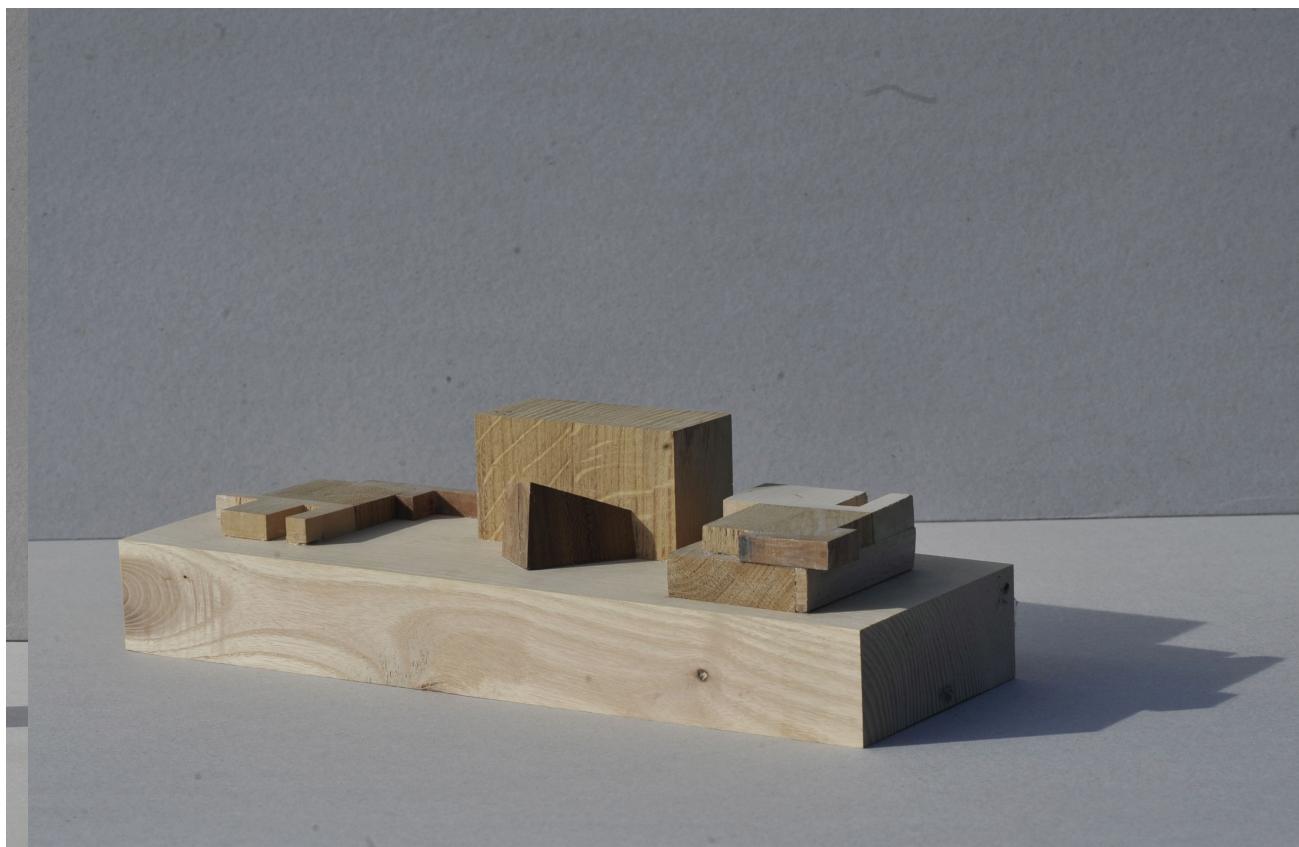
2012.

str. 28 - 31

Iz ciklusa
Urbana priča

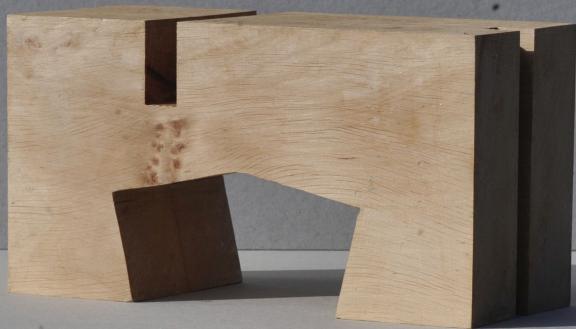
2013.-2014.

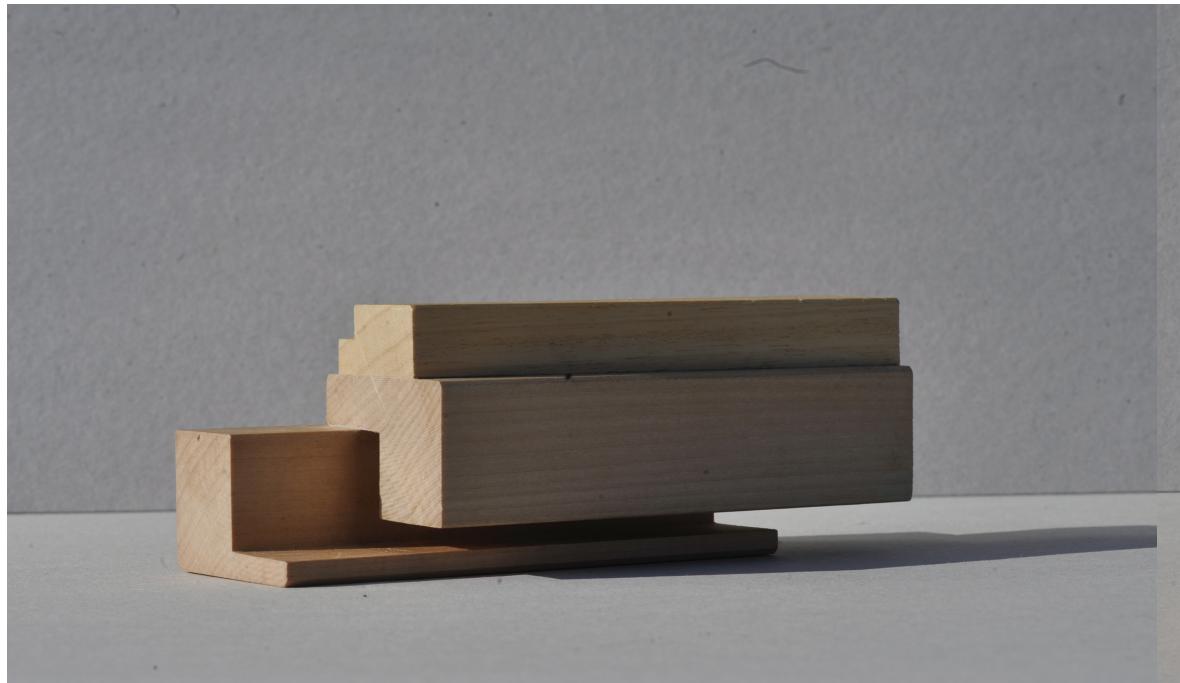
2013.-2014.

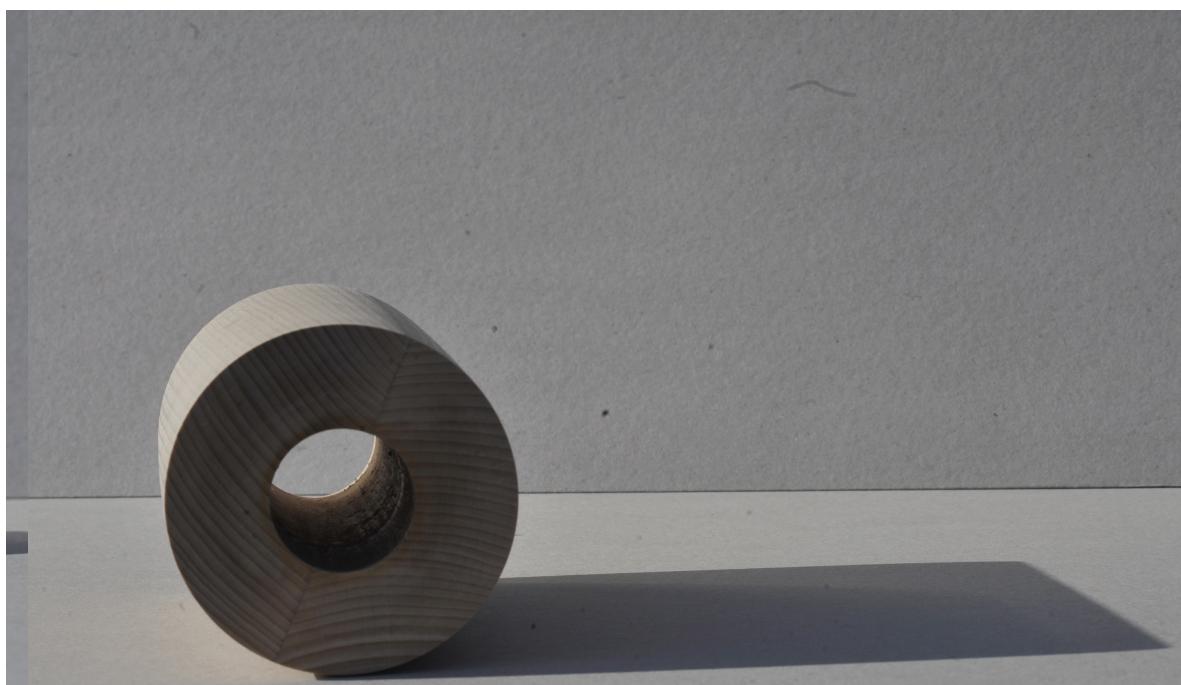
Iz ciklusa
Urbana priča

Iz ciklusa
Urbana priča

2013.-2014.

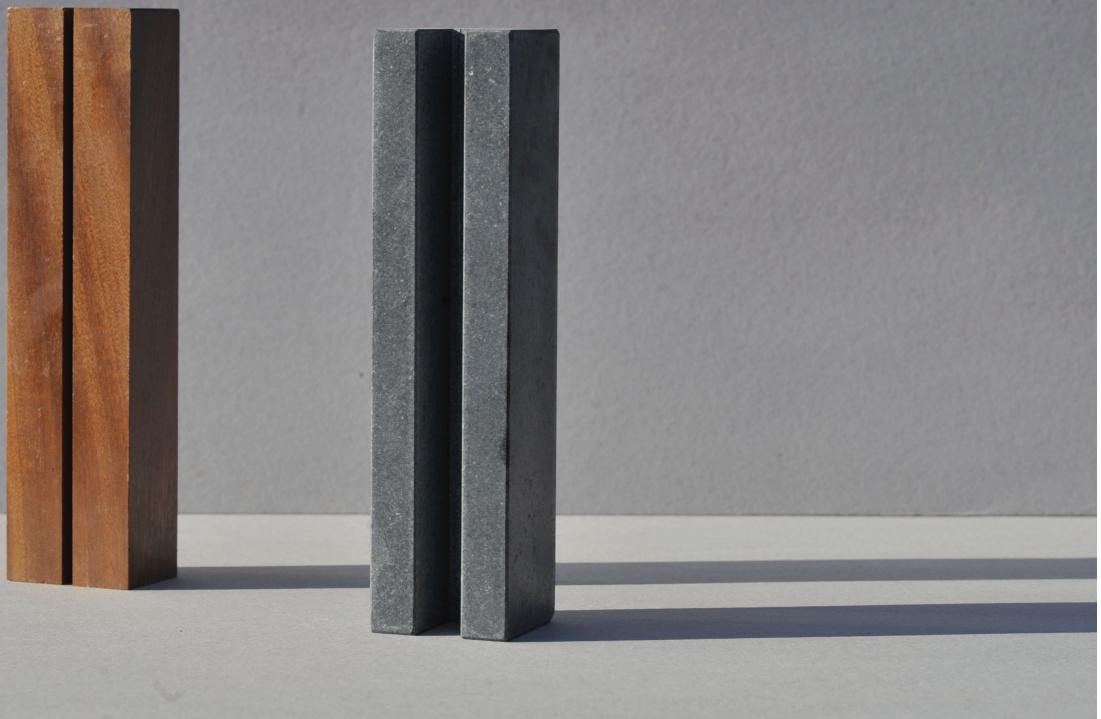

Iz ciklusa
Urbana priča

2013.-2014.

Iz ciklusa
Urbana priča

2013.-2014.

Iz ciklusa
Urbana priča

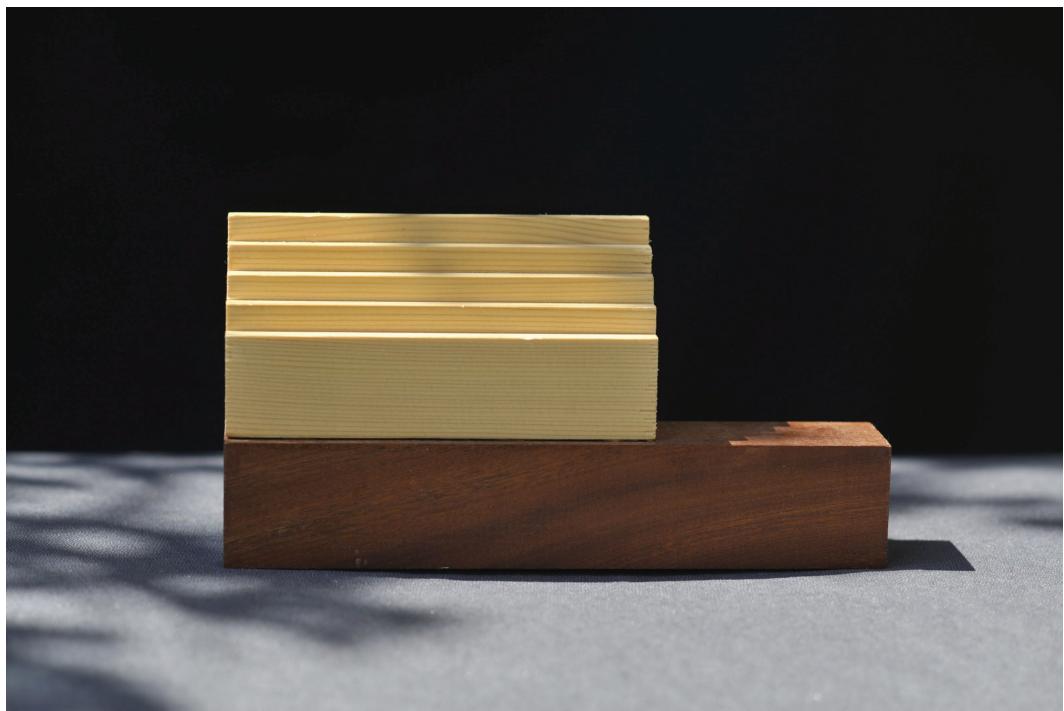
2013.-2014.

Iz ciklusa
Urbana priča

2013.-2014.

Iz ciklusa
Urbana priča

2013.-2014.

Iz ciklusa
Magični vrt

2011

Iz ciklusa
Magični vrt

2011

Iz ciklusa
Magični vrt

2011

2012.

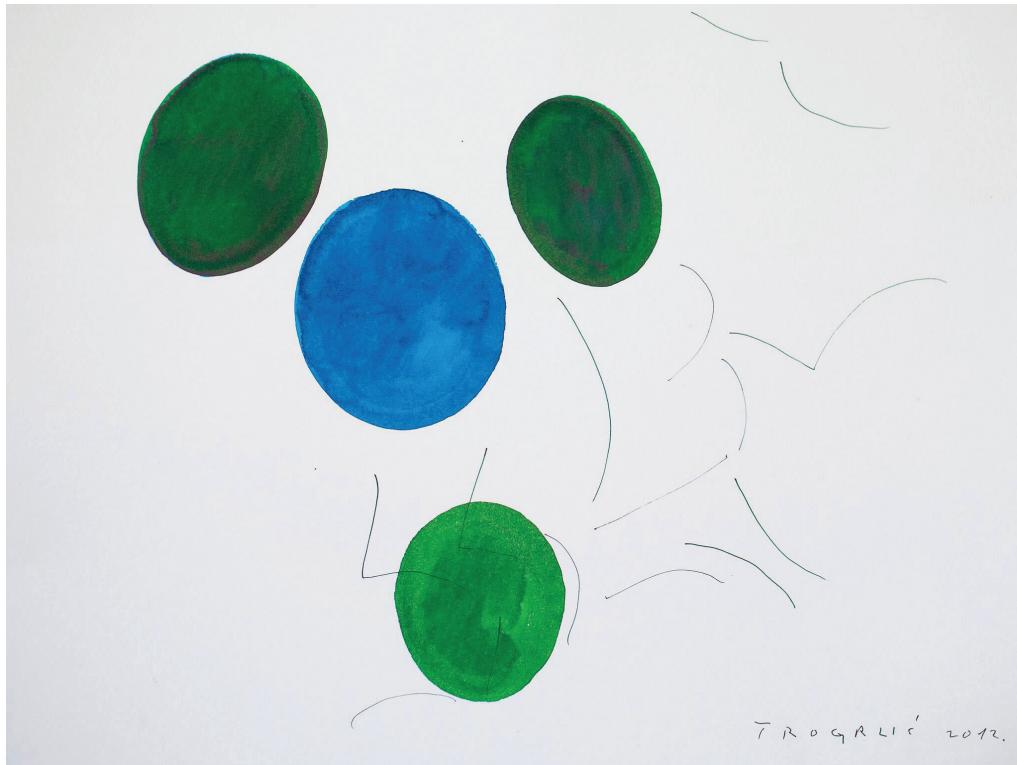

TROGRЛИЦI 2012.

Iz ciklusa
Šumski puti

Iz ciklusa
Šumski puti

T R O G A L I C 2012.

2012.

biografija

Dražen Trogrlić rođen je 1958. u Varaždinu, kao najmlađe od četvero djece u obitelji Ladislava i Elizabete Trogrlić. Diplomirao je 1983. slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Raoula Goldonija. Od 1983. do 1985. polazio je na ALU Zagreb Majstorsku radionicu prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera. Osim slikarstvom, grafikom i kiparstvom, u kojim medijima stvara slike, crteže, akvarele, grafičke listove, kolaže i skulpture, bavi se i vitrajom, kao i grafičkim dizajnom te projektiranjem i uređenjem interijera i muzejskih postava. Samostalno izlaže od 1984. Do sada je održao brojne samostalne izložbe, te sudjelovao na mnogim relevantnim skupnim žiriranim izložbama u nas i u inozemstvu. Godine 2016. Moderna galerija u Zagrebu priredila mu je monografsku izložbu „Dražen Trogrlić: slike skulpture, crteži, 2000-20015.“ Hrvatska televizija 2000.godine o njemu je snimila dokumentarni film „Početak i umjetničko djelo“, kao i TV-izložbu, a Nacionalna i sveučilišna knjižnica i BMG izdali su mu 2003. godine likovnu monografiju „Dražen Trogrlić – život i djelo“ (autorica: Mladenka Šolman). Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. Djelovao je kao član Zajednice samostalnih umjetnika od 1985. do 2006. godine, a od 2006. redovni je profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Živi u Zaprešiću.

*drazen-trogrlic@hotmail.com
http://www.drazen-trogrlic.com
+385 (0)98 16 020 16*

Samostalne izložbe /izbor

2018.

Umag, MMC galerija Grada Umaga

2016.

Zagreb, Moderna galerija, monografska izložba Intimni univerzum

2000–2015.

Slike, skulpture, crteži (15. 3. – 17. 4)

Opatija, Umjetnički paviljon "Juraj Šporer", Mediteranski zapisi

2012.

Split, Nacionalna i sveučilišna biblioteka

2011.

Kastav, Galerija crkvice sv.Trojjice - Kastavsko svjetlo

Zadar, Muzej antičkog stakla, Zviježđe Mediterana

2010.

Rovinj, Zavičajni muzej Grada Rovinja, rujan

2009.

Mali Borištof, Austria

2008.

Zagreb, Moderna galerija, Studio Josip Račić, srpanj

Zagreb, Nacionalna i sveučilišna biblioteka

2006.

Zagreb, Centar za kulturu

Novi Zagreb, Galerija Vladimir Bužančić

Malinska, Galerija sv. Nikole

2005.

Rijeka, Galerija Kortil, 31. 1. – 18. 2.

Karlovac, Galerija Vjekoslav Karas, 2–31. 3.

Zagreb, Muzej Mimara, 27. 4.– 11. 5.

2004.

Zagreb, Gliptoteka HAZU – Galerija I. i Park skulpture

2001.

Klanjec, Salon Galerije Antuna Augustinčića, 24. 2. – 24. 3.

Zagreb, Galerija Klovicévi dvori/Gradec, 8–27. 5.

2000.

Zagreb, Galerija Grubić, 29. 6. – 15. 7.

1998.

Krapina, Galerija grada Krapine, siječanj

Čakovec, Muzej Međimurja, ožujak

Zadar, Gradska loža, lipanj

Karlovac, Gradski muzej, listopad

Slavonski Brod, Galerija umjetnina, studeni

1997.

Velika Gorica, Galerija Galženica, studeni

1996.

Varaždin, Galerija Dora, rujan – listopad

1995.

Zagreb, Kabinet grafike HAZU, lipanj – srpanj

1994.

Zagreb, Galerija Gradec (slike, crteži, skulpture 1983–1993)

Zagreb, Galerija CEKAO (Trogrić, Vorih, Vrlić)

1993.

Zagreb, Galerija SC (Dražen Trogrić, Anton Vrlić)

Zagreb, Galerija Događanja, 19. 4. – 19. 5.

Varaždin, Povijesni odjel Gradskog muzeja Varaždin (slike, crteži, skulpture 1983–1993), 21. 9. – 1. 11.

1992.

München, Galerie Meneghelli (Trogrić, Gašparić)

1991.

München, Galerie Meneghelli

1990.

Zagreb, Knjižnica Novi Zagreb

1989.

Dubrovnik, Galerija Sebastian, 5. – 30. 5.

Zagreb, Galerija Instituta Ruđer Bošković, 11. 4. – 3. 5.

Zagreb, Galerija A

1988.

Zagreb, Salon Galerije Karas, 19. 1. – 7. 2.

Varaždin, Galerija Sebastian, 14. 9. – 10. 10.

Cres, Mala galerija Arsan, lipanj

St. Wendel, Galerie Pfeiffer

Novi Zagreb, Galerija Spektar, 20. 12. 1988. – 10. 1. 1989.

1987.

Zagreb, Galerija RANS-a Moša Pijade, 15. 9. – 6. 10.

Zagreb, Nacionalna i sveučilišna biblioteka

1986.

Varaždin, Gradski muzej, lipanj

1984.

Zagreb, Galerija Buljat, rujan

Zagreb, Studio Galerije Forum, 11–31. 12.

Varaždin, Narodno kazalište August Cesarec, rujan–listopad

Skopje, Dom omladine 25. maj, svibanj

Čakovec, Muzej Međimurja/Izložbeni salon Stari grad, 18–28. 12.

Autor je sudjelovao i na brojnim relevantnim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu.

Grafičke mape

Nebo nad našim voćnjakom, 2017.

Predavanje o dimovima, 2006.

Nevjerica, nesanica, 1991.

Zemljine mijene, 1989.

Povratak uoči odlaska, 1987.

Iskušenje južnih mora, 1986.

Materinstvo, 1984.

Nakladnik:
Galerija umjetnina grada Slavonskog Broda
Starceviceva 8
Slavonski Brod
galerija-umjetnina@b.t-com.hr
www.gugsb.hr

Za nakladnika:
Romana Tekić

Fotografije:
Arhiv D.Trogrlića
Mario Boić

Predgovor kataloga i urednik kataloga:
Branimir Pešut

Likovni postav izložbe:
Branimir Pešut

Grafička priprema:
Ivančica Čižmek

Tisak:
Intergrafika TTŽ, Zagreb

Likovni salon „Vladimir Becić“
Trg Ivane Brlić Mažuranić 8

Listopad-studeni 2018.
Staništa imaginarnog

Izložba je financirana sredstvima
Ministarstva kulture Republike Hrvatske i
Grada Slavonskog Broda

ISBN 978-953-7586-84-3